

§ 6.

Er Fristen for den i foregaaende Paragraf paabudne Anmeldelse oversiddet og Anmeldelse undladt paa den Tid, da Efterfølgelse sker hos vedkommende angivelsespligtige, eller befindes Angivelsen urigtig til Skade for Statskassen, straffes den skyldige med Bøder, lig 25 Gange det unddragne Beløb, dog aldrig under 50 Kr., foruden at Skattebeløbet bliver at tilsvare.

§ 7.

I de Tilfælde, hvor Bøder ere forskyldte efter denne Lovs §§ 5 og 6, blive de paalagte af Toldbestyrelsen, medmindre samme ønsker Sagen afgjort ved Domstolene. Toldbestyrelsen kan, naar Overtrædelsen stønnes klarlig ikke at være begaaet med Hensigt at besvige Statskassen, og Omstændighederne i øvrigt tale derfor, nedlægge eller eftergive Bøden. Det staar dog steds vedkommende frit for inden 14 Dage, efter at Toldbestyrelsens Resolution er ham meddelt, at forlange de paagældende Sager undergivne Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Toldbestyrelsen. Alle fra denne Lov hidrørende Sager behandles som offentlige Politisager, dog at der paa tiltaltes Forlangende bekvæms ham et Forsvar. Toldbestyrelsen tager Bestemmelse om de af samme foranledigede Sagers Appel fra det offentliges Side.

§ 8.

Bøderne efter denne Lov blive at inddrive; for saa vidt de ere paalagte af Toldbestyrelsen, inddrives de ved Udpantning. Kunne de ikke faas inddrevne, blive de at affone overensstemmende med Loven af 16de Februar 1866 af den eller dem, hvem de ere blevne paalagte, dog saaledes, at de Beløb af de paalagte Bøder, som udgøre over 100 indtil 5,000 Kr., affones med 1 Dags simpelt Fængsel for hver 50 Kr. og det overskydende Beløb med 1 Dag for hver 100 Kr.

§ 9.

De i Henhold til denne Lov ikende Bøder tilfalde Statskassen; dog kan indtil Halvdelen af Bøderne af Toldbestyrelsen tillægges den eller de Embeds- eller Bestillingsmænd, som have opdaget Forseelsen; skyldes Opdagelsen en Angivelse, da kan indtil Halvdelen af Bøden tillægges Angiveren, hvis han ikke er medskyldig i Forseelsen.

§ 10.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at de alkoholholdige Drikkevarer i 1891 vare blevne belagte med en forholdsvis høj Skat, ansaaes det for „paatrængende nødvendigt“ at forhøje Afgiften af Brændevinsbrænding for at bringe et noget ligeligere Forhold til Stede imellem Afgiften af Alkohol i Ol og af Alkohol i Brændevin og allerede i Januar 1894 fremsattes et hertil sigtende Lovforslag i Folketinget, hvor tilsvarende Forslag, med forskellige Modifikationer, har været fremsatte, men uden at være behandlede tilende, sidst i forrige Samling. Forslaget fremsættes nu paa ny men med forskellige Ændringer.